

til et Forslag, hvorefter der ofredes 2½—3 Gange saa meget, som der ofres paa den danske Forsvarsordning. Naar vi sammenligner Sverige og Danmark — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, jeg er ganske enig med den højtærede Udenrigsminister i, at man skal lade hvert Land ordne sine Forhold, som det finder det opportunt og rigtigt —, har vi altsaa herhjemme reduceret Militærordningen, ofrer ikke saa meget, som de ofrer i Sverige, og alligevel vil man hævde, at vi har en Pligt til at bruge de Midler, hvorover vi raader. Det er dette Venstres halve Standpunkt, at man vil Vejen, men ikke Midlerne, som gør, at Venstre staar saa svagt, at jeg godt kan forstaa, at de Konservative i Øjeblikket ikke vilde være saa bange for et Valg; thi hvis det drejede sig om Forsvarssagen, vilde Venstre høste Erfaringer som dem, de høstede den 11. April.

Jeg har derefter et Par Bemærkninger til de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem optraadte, som han plejer, med en Overlegenhed, der klædte ham, virkelig klædte ham. Han sagde paa den elskelige Maade, han nu har at sige det paa, i Anledning af, at jeg var kommet med en Udtalelse om, at det vilde være den parlamentariske Regering, der bestemte over Vagtkorpsets Anvendelse: „O hellige Enfold. Ja, i Sandhed, har den højtærede Minister ikke naaet andet ved den Tale, saa har han ført et uimodsigeligt Bevis for, at man gennem et langt Liv kan deltage i Politik her i Landet og dog bevare sin Enfoldighed ubeskaaret.“ Og da han vel syntes, at jeg ikke var blevet tilstrækkelig slaaet ned ved det, han sagde, tilføjede han: „Naar jeg taler om betydende Socialdemokrater, saa er det altsaa ikke danske. Det er givet, det maa enhver kunne forstaa: at „betydende Socialdemokrater“ ikke er danske.“ Jeg er i og for sig ikke uenig med det ærede Medlem. Det danske Socialdemokrati har naturligvis ikke naaet en saadan Stilling som det danske Højreparti, og naar man udenfor Landets Grænser nævner Navne som Stauning og Borgbjerg, regner man ikke med dem, men Piper, Pürschel derimod, det er Politikere i Verdensformat. Naar man har et saadant Navn, en saadan Position, saa er man overlegen overfor de andre, og saa kan man sige saadant noget: Det er selvfølgelig ikke danske Politikere, naar Talen er om betydende Socialdemokrater. Jeg synes, den Slags klæder det ærede Medlem. Jeg er ganske uenig med „Nationaltidende“, som siger, at det, der skæmmer det ærede Med-

lem, naar han optræder, er hans kolossale Selvbevidsthed og Overlegenhed, det er kun i Studenterforeningen, noget saadant gøtteres. Deri har „Nationaltidende“ Uret. Da det ærede Medlem talte, havde han et beundrende Auditorium siddende til højre; de har det ligesom Studenterforeningen, de beundrer Overlegenheden. I øvrigt var det ærede Medlems Udtalelser udover nogle Bemærkninger om Danmarks Forhold som Medlem af Folkenes Forbund, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har svaret paa, blot Opkog af gamle konservative Udtalelser. Jeg tror ikke, der paa noget andet Omraade kom noget nyt, og alt kom paa den Maade, som vi nu har vænnet os til og gjort os nogenlunde fortrolige med. Men i Anledning af, at jeg havde sagt, at Vagtkorpset, saadan uddannet, udstyret, udrustet, som vi havde talt om, vilde kun kunne optræde som Enhed under den parlamentariske Regerings Ledelse, var det altsaa, at det ærede Medlem sagde: Hellige Enfoldighed. Han skyndte sig at sige, at hvis vi vilde opretholde Akademisk Skyttekorps, var det aldeles utænkeligt, at et saadant Korps i givne Situationer kunde optræde med Magtudfoldelse, det var en tom Frygt; men hvis vi derimod oprettede et Vagtkorps som det foreslaaede, med Mandskab, der kun var inde til Uddannelse en kort Tid, ikke permanent som akademisk Skyttekorps, og derefter spredtes over hele Landet, saa var det den dybeste Enfoldighed at tro, at et saadant Vagtkorps ikke i givne Situationer kunde optræde som Lejehær. Det ærede Medlem har sikkert ikke overbevist en eneste, naar han vilde hævde, at akademisk Skyttekorps ingen Fare indeholdt, men at Vagtkorpset gjorde det. Enhver vil være paa det rene med, at det modsatte er Tilfældet.

Jeg har yderligere nogle Bemærkninger til det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Jeg takker det ærede Medlem for den uforbeholdne Tilslutning, han gav det, der er Kærnen i Lovforslaget: Afrustningen, for, at han kunde give sin Tilslutning til, at Hæren og Flaaden afskaffes, Forsvarsministeriet ophæves og den almindelige Værnepligt afskaffes. Dermed kan jeg paa Forhaand sige, at vi her i Folketinget har et Flertal for det, der er det centrale i Lovforslaget. Det ærede Medlem kom derefter med nogen Kritik af Vagtkorpset og Statsmarinen, men en Del af disse Indvendinger drejede sig egentlig kun om dette, at han ønskede Poster flyttet fra Anmærkningerne over i Lovforslaget og dør yderligere udpenslet.